

תת"ע 4157/06/17 - מדינת ישראל נגד אלזיאדנה עבדל רחמאן נצ אלזיאדנה עבדל רחמאן

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 4157-06-17 מדינת ישראל נ' אלזיאדנה עבדל רחמאן נצ

בפני	כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אלזיאדנה עבדל רחמאן נצ אלזיאדנה עבדל רחמאן

החלטה

בפני בקשה לבטול פסק דין שניתן בהיעדר ביום 17.7.17 בגין עבירה של נהיגה בשכרות מיום 21.4.17 .

המאשימה מתנגדת לבקשה.

לאחר עיון בבקשה ובתגובה לא מצאתי צידוק לקיום דיון במעמד הצדדים.

השיקולים הנוגעים להגשת בקשה לביטול פס"ד שניתן בהיעדר והתכלית שבבסיס סעיף 240 לחסד"פ, נדונו ע"י בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ מ"י , ורע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ. סאלם (25.3.18).

הדוח שהמבקש קיבל מהוה כתב אישום והזמנה לדין על גביו מופיע מועד הדיון אליו הוזמן.

ברור כי ההזמנה היא לבית המשפט באשדוד כך מופיע על גבי הדוח וגם על טופס השימוע , עליהם חתום המבקש.

המבקש טען כי הדוח אבד ועל כן התייצב בבית המשפט בבאר שבע. עוד מסר כי בחדר תובעים שם נאמר לו שאין לו דיון באותו יום וכי יקבל זימון.

אובדן דוח אינו עילה לבטול פסק דין כפי שקבע בית המשפט העליון .

[עיינו: רע"פ 10200/03 שחוח נ' מדינת ישראל, הש' ס. ג'ובראן, 4.12.03, רע"פ 3910/11 סימון ספיאשוילי נ' מ"י, הש' ס. ג'ובראן, 30.5.11].

המבקש יכול היה לברר בנקל את מועד הדיון באמצעות משטרת ישראל או באמצעות עמדת המידע של בית המשפט.

יתר על כן אם המבקש התייצב בבית משפט בבאר שבע ביום הדין ניתן היה לברר במזכירות ולעלות בנקל על העובדה כי הדין באשדוד.

הנאשם לא התייצב לדין ועל כן נשפט בהיעדר מכוח סעיף 240 לחסד"פ.

אין סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות (עיין: רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ מ"י).

חל שיהוי ניכר בן שלש שנים בהגשת הבקשה.

העובדה שהמבקש קיבל אישור נהיגה זמני בתוקף מ 1.8.17 אינה מלמדת שלא ידע על הדין .

רשיון הנהיגה פג תוקף במאי 2017 . אין הסבר לאי חידוש הרישיון בסמול למועד פקיעתו.

העובדה שבדיעבד לומדים מאישור רשות הרישוי כי הרישיון הזמני היה בתוקף מ 1.8.17 אינה מלמדת בהכרח, שהרישיון הזמני הופק באותו יום.

יתר על כן, נראה כי הדיווח על פסק הדין נקלט באוגוסט, לאחר הנפקת הרישיון הזמני , שכן על אישור רשות הרישוי ממרס 2020 מצוין כי הפסילה היא מ 18.8.17 (ולא מיום 17.7.17).

אין הסבר לשיהוי הרב בהגשת הבקשה.

למבקש היה נוח להתעלם מגורל ההליך הנוגע לעבירת שיכרות.

המבקש גם לא צרף את המסמך ממנו למד על גזר הדין.

תקופת הקורונה אינה רלוונטית לשיהוי בן שלוש שנים.

סעיף 130 לחסד"פ קובע את הכללים להגשת בקשה לבטול פס"ד שניתן בהיעדר (עיין גם עמדת בית המשפט עליון ברע"פ 1044/17 הרון נ' מדינת ישראל).

המפורט בבקשה דנן אינו עונה לדרישות הפסיקה.

אין בנימוקי הבקשה כדי להביא לבטול הרשעה ולהניע את ההליך הפלילי מחדש.

אין הגנה לגופו של ענין.

נסיבות אישיות המפורטות בבקשה אינן עילה לבטול פסק דין.

העונש שהוטל הולם את העבירה וחומרתה ונסיבות עושה העבירה .

אין עיוות דין .

זכות הגישה לערכאות אינה אבסולוטית [עיין: רע"פ 3910/11 סימון ספיאשוילי נ' מ"י, הש' ס. ג'ובראן, **30.5.11**],
רע"פ 418/85 רוקינשטיין נ' מדינת ישראל (13.8.85)].

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ט סיוון תש"פ, 11 יוני 2020, בהעדר הצדדים.